

Reconeixement, l'elogi

Quimet Clascà i Martori

Samuel Johnson digué en certa ocasió que l'elogi tanmateix com l'or i els diamants, deuen el seu valor a la seva escassetat.

Malauradament això sia probablement cert. La majoria de nosaltres no estem sofrint per haver-los rebut amb demasia. Tots semblen molt difícils d'obtenir i els atresem quan els assolim. Però també és cert que, si l'or i els diamants o els elogis es prodiguessin liberalment, perdrien el seu valor. Però aquesta és una probabilitat que no deu preocupar-nos.

Alguns de nosaltres som com el vell anglès nomenat Eban que al mateix que molts de la seva nissaga li venia molt a rapel, reconèixer els valors dels altres, fins i tot els de la seva esposa molt abnegada. Una nit es trobava sentat al porxo de la casa junt amb la seva esposa. El dur treball del dia, un excel·lent sopar i una nit molt pacífica deuien fer un emballestament per ablandir el caràcter aspre del vell.

Es retirà la pipa de la boca, i adreçant-se a la seva esposa li digué: "Betty, quan penso el que tu has significat per mi durant tots aquests anys, a voltes és molt més de lo que jo puc suportar no dir-te".

Sens dubte la bona esposa sabia que ell l'estimava, i a lo llarg de tants anys de conviure, segurament el comprendria prou. Però deuria ser bo per ella sentir tan sols aquesta declaració tan difícil.

L'elogi ben merescut, és un preu molt peit a pagar per la lleialtat, un treball ben fet, un esforç extra. Però com els diamants i l'or poden ser d'un valor incalculable, per aquells que ho reben.

Suposo que l'edat té quelcom a veure

amb tot això. A mesura que et vas fent gran un número cada vegada més numerós dels teus amics es retiren, moren o d'un mode o d'un altre deixen de formar part dels teus contactes habituals.

Probablement sia inevitable que ens tornem retrospectius en aquestes ocasions. Prodiguen els elogis a quins ens deixen. Els elogis no cap dubte que són una bona costum. Però si quelcom cau en la categoria de "massa poc, massa tard" aquest és l'elogi.

Malauradament la majoria de nosaltres esperem que tot s'acabi, abans de recordar i reconèixer les contribucions d'aquells amb qui hem conviscut. Hi ha tantes actuacions que deuriem reconèixer i apreciar. Algunes grans, altres petites però totes importants, pensem que el món està fet de petites coses.

La cooperació, la comprensió, la paciència, una paraula amable, un somriure alegre, una ma estesa, una acció desinteressada, un petit esforç fora del camí llaurat, un vestit nou, una cara bonica, una orel·la atenta, una alegria compartida, un entusiasme encomanadís, una expressió de confiança ... una llista inacabable, que sense ella la vida seria més trista i molt més difícil.

No seria meravellós que tots fóssim capaços d'assolir la costum d'apreciar aquestes coses ara, en lloc d'esperar que tot sia acabat?

Si poguessis escollir, no preferiries rebre el teu tribut floral rosa a rosa a lo llarg de la teva vida, al mateix temps que les paraules amables? Són diferents els altres? De què serveix el present floral a l'hora de la mort?

"Quelcom de bé, encara que escàs és valió l'elogi per exemple i el reconeixement".

És la meua opinió.

A los avellaneros pirómanos

Quimet Clascà

"Si ens torneu a enganyar, Catalunya cremarà". Amigos avellaneros os compadezco, y no precisamente por la situación que estáis pasando en estos momentos.

Por el mismo trance pasaron los avicultores, los porcicultores, productores de leche de vaca y payesía en general. Todos ellos recibieron el hachazo de los productos extranjeros y actualmente lo están sufriendo con mucho rigor los criadores de ganado bovino: no creo que a ninguno de ellos se le haya ocurrido hacer de Nerón con Catalunya.

¿Tienen ustedes experiencia del horror del fuego devastador en su hogar, en sus familias, en sus propiedades? Creo que no, pues mostrarían su disconformidad de otra manera. Amigos avellaneros, creo que su pancarta ha sido fruto de un mal momento que merece reflexión; de no ser así, cabe esperar que cuando sea el momento de poner en práctica esta cobarde "valentía" insultante y amenazadora tengan ustedes la verdadera valentía de arder los primeros en la fogata.

Publicat a "La Vanguardia" el 30 d'agost de 1996

FÀBRICA DE TEIXITS

JOSEP CATOT

Telèfon 842 21 65 LA ROCA

Llibreria i Papereria

NATI

SERVEI DE FAX FOTOCÒPIES EN COLOR

La Placeta, 18
Telèfon 842 21 91
LA ROCA DEL VALLÈS

JOSEP GIRBAU FABREGAS

Agent d'assegurances Col·legiat núm. 18.195

Les nostres pòlisses garanteixen la tranquil·litat i confiança de la seva vida

25 anys de treball ens acrediten

GABINET DE GESTIÓ GIRBAU COMPTABLE - FISCAL - LABORAL ASSEGURANCES EN GENERAL

Catalunya, 12 - LA ROCA Tel. / Fax 842 27 19

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ

Martorell, S.L.

URALITA CEMENTS OBRA ÀRIDS

SANITARI ACCESSORIS LAMPISTERIA PAVIMENTS I REVESTIMENTS SERVEIS CAMIÓ GRUA

Pirineu, 34
Tel./Fax 842 29 38
LA ROCA DEL VALLÈS